

FARKAS Arnold Levente

A szó előtti

A huszonhatodik való-
ságos költemény, Sziget-
monostor, tizennyolc júni-
us huszonkettő, péntek,

vedlett kígyó bőre a te-
remtés, néma, láthatatlan
és szent, mint a minta
rajta. A helytartó tudja,

hogyan a víz már hideg,
szeme alatt táncol arcá-
ban az ideg. A szó előtti

szóköz a szót előzi meg,
a természetbe fognak visz-
zatérni a betűk tavasszal.

A hetedik valóságos
költemény, Pócsmegyer,
tizennyolc június három,
vasárnap, ezt olvassa

lánya, ha ezt írja apja,
mert a helytartónak u-
gyan fog a tolla. Lati-
nul, görögül, arámul és

arab nyelven írta a test
fölé, hogy nem szabad.
Mit nem szabad, főnök,

kérdezték a papok, fel-
támadni annak, aki egy-
szer halott, kifogyott.

A huszonhetedik valóságos
költemény, Pócsmegyer, tizennyolc
június huszonhárom, szom-
bat, fognak visszatérni a

betűk tavasszal, olvassa a
holdat fordítva a hajnal.
A helytartó összecszeréli a
csöndet hangtalan szavak-

kal, mégse rak így rendet.
A néma kert üres, nem lak-
ják mondatok, az angyal

hófehér, unalmas és ha-
lott, idétlen igét szül az a-
lázatos szűz, az ég zokog.

A nyolcadik valóságos
költemény, Pócsmegyer, ti-
zennyolc június négy, hét-
fő, kifogyott, mint szóból

a néma poéta, gerjed a
helytartó imbolygó harag-
ra. Ellopták a szavak je-
lentését, pedig a teremtet-

len nyelv nem érdekel sen-
kit. A neves névtelen azt
mondta, hogy kezdet, en-

nek aztán majdnem folyta-
tása is lett, megmossa a
dolgok árnyékát a fényben.

A huszonnyolcadik való-
ságos költemény, Pócsmegyer,
tizennyolc június huszonöt,
hétfő, az ég zokog, a szent

szűz szeplői egyre gyűlnek,
fület tépáz a törvény ne-
vetve. A helytartó nem tér
vissza többé, szobrok őrzik

nevét, a lábnyomát pedig
homok. A néma kert üres,
nem lakják mondatok, a

szó előtti szóköz fehér és
halott, a teremtés csöndje
szárnyaszegett szabály.